

Til lovforslag nr. L 55. Skriftlig fremsættelse (11. oktober 2000)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg tillader mig herved for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel (Forlængelse af dagpengeperioden)

(Lovforslag nr. L 55).

Lovforslaget fremsættes som led i udmøntningen af aftalen mellem regeringen, SF og Enhedslisten om finansloven for 2001.

Formålet med forslaget er at forlænge udbetalingen af sygedagpenge i de situationer, hvor der ikke inden varighedsgrænsen på 52 uger er sket en sådan afklaring af modtagerens arbejdsevne, at der kan træffes beslutning om, hvilke tilbud der kan iværksættes. Med de nuværende regler om forlængelse af dagpengeperioden har en række personer derfor måttet overgå til kontanthjælpsystemet, fordi der ikke i løbet af sygedagpengeperioden er gennemført denne afklaring.

Efter sygedagpengeloven er dagpengene en korttidsydelse, som skal søges afløst af andre sociale eller arbejdsmarkedsmæssige ydelser og foranstaltninger, når der ikke er udsigt til at modtageren kan blive rask og genvinde arbejdsevnen. Derfor ophører udbetalingen som udgangspunkt, når der er udbetalt sygedagpenge i 52 uger i de 18 forudgående kalendermåneder.

Loven indeholder i dag visse muligheder for at forlænge dagpengeperioden. En af disse muligheder indebærer, at sygedagpengemodtagere – for hvem der er rejst sag om førtidspension – fortsætter med at modtage sygedagpenge, indtil der er truffet afgørelse i førtidspensions-sagen.

En sag om førtidspension kan efter reglerne i pensionsloven normalt først påbegyndes fra det tidspunkt, hvor det konstateres, at alle aktiverings-, revaliderings- og behandlingsmæssige samt andre foranstaltninger har været afprøvet.

Sygedagpengene forlænges også, hvis det anses for overvejende sandsynligt, at revalidering vil blive iværksat. Det er imidlertid efter Den Sociale Ankestyrelses langvarige praksis kun muligt for kommunen at anvende denne forlængelsesbestemmelse, hvis der er udsigt til, at revalideringen kan medføre mulighed for arbejdsplacering og tilbagevenden til arbejdsmarkedet på normale vilkår.

Forlængelsesbestemmelsen kan således ikke anvendes i forhold til personer, for hvem der ikke er sket en tilstrækkelig afklaring af arbejdsevnen, og hvor det derfor er nødvendigt at iværksætte en indsats i form af en arbejdsprøvning, aktivering eller lignende, med henblik på at kunne vurdere, om der f.eks. skal rejses sag om førtidspension eller ske visitering til fleksjob eller anden afklarende foranstaltning. Dette har i dag givet problemer i de tilfælde, hvor kommunen ikke som led i sin dagpengeopfølgning har gennemført eller har haft mulighed for at iværksætte de nødvendige afklarende, aktive tilbud inden varighedsgrænsen blev nået.

Det foreslås derfor, at der med virkning fra 1. januar 2001 indføres en ny forlængelsesmulighed i loven, således at kommunen skal fortsætte udbetalingen af sygedagpenge ud over varighedsgrænsen til personer, hvor det anses for nødvendigt at gennemføre arbejdsprøvning, aktivering e.l. for at skabe klarhed over, om der skal rejses sag om førtidspension, visitering til fleksjob eller anden afklarende foranstaltning. Efter forslaget skal sygedagpengene forlænges med 13 uger og med yderligere 13 uger, hvis der ikke er skabt tilstrækkelig afklaring af personens arbejdsevne inden for de første 13 uger.

Den foreslåede forlængelsesmulighed vil give kommunerne en betydelig tilskyndelse til at iværksætte den fornødne afklarende indsats, mens personen modtager sygedagpenge, idet udgifter til dagpenge efter den 52. uge fuldt ud fi-